

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ כֹּהֵן צִדֵּק אֲשֶׁר לִקַּח לְעֵילוּם, עַד
הַיּוֹכֵן כִּסְאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ וַיְהִלּוּם, וַיִּלֵּט פָּנָיו בְּאַדְרֵתוֹ וַיִּגְלוּם,
בְּרִיתִי הֵיטָה אֹתוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם. אֲמֵן:

הַרְחֵמֵן הוּא יִזְכְּנוּ לִימּוֹת הַמַּשִּׁיחַ וְכו'.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַכֹּל בָּרָא לְכְבוֹדוֹ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר הָאָדָם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם
בְּצִלְמוֹ, בְּצִלְמֵ דְמוּת תְּבִנִיתוֹ, וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּנִין עַדִּי
עַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, יוֹצֵר הָאָדָם.

שׁוֹשׁ תַּשְׁמִישׁ וְתַגִּיל עֲקָרָה, בְּקַבּוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ.

שִׂמַּח תַּשְׁמִחַ רַעִים הָאֱהוּבִים, כְּשִׂמְחָה יִצִּירָהּ בְּגֵן עֵדֶן
מִקֵּדָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְשַׁמֵּחַ חֲתָן וְכָלָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּרָא שְׁשׁוֹן
וְשִׂמְחָה חֲתָן וְכָלָה, גִּילָה רָנָה דִּיצָה וְחִדְוָה, אֶהְבָּה וְאַחֲוָה
וְשִׁלּוּם וְרַעוּת. מִהֲרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה
וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלַּיִם, קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה, קוֹל חֲתָן וְקוֹל
כָּלָה, קוֹל מְצִהְלוֹת חֲתָנִים מִחֻפָּתָם, וּנְעָרִים מִמַּשְׁתֵּה
נְגִינָתָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְשַׁמֵּחַ חֲתָן עִם הַכָּלָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פָרִי הַגָּפֶן.

על פירות משבעת המינים - ועל פרותיה.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא נפשות רבות וחסרונן על כל מה שבראת להחיות בהם נפש כל-חי. ברוך חי העולמים.

הרחמן הוא יברך אבי הילד ואמו, ויזכו לגדלו ולחנכו ולחכמו, מיום השמיני והלאה ירצה דמו, ויהי יי אלהיו עמו. אמן:

הרחמן הוא יברך בעל ברית המילה, אשר שש לעשות צדק בגילה, וישלם פעלו ומשכרתו כפולה, ויתנהו למעלה למעלה. אמן:

הרחמן הוא יברך רב הנמול לשמונה, ויהיו ידיו ולבו לאל אמונה, ויזכה לראות פני השכינה, שלוש פעמים בשנה. אמן:

הרחמן הוא יברך המל בשר הערלה, ופרע ומצץ דמי המילה, איש הירא ורף הלבב עבודתו פסולה. אם שלוש אלה לא יעשה לה. אמן:

הרחמן הוא ישלח לנו משיחו הולך תמים, בזכות חתן למולות דמים, לבער בשורות טובות ונחומים, לעם אחד מפזר ומפרד בין העמים. אמן:

וְקִנֵּיתִי, וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב, וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לֶחֶם. יְיָ עֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
עַל חֲמִשָּׁת מֵינֵי דָגָן - עַל הַמַּחֲיָה וְעַל הַכֹּלְכָלָה

עַל הַיֵּין - עַל הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן

עַל פִּירוֹת מִשְׁבַּעַת הַמֵּינִים - עַל הָעֵץ וְעַל פְּרֵי הָעֵץ

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית
וְהַנְּחִלָּה לְאַבּוֹתֵינוּ לֶאֱכֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשַׁבֹּעַ מִטוֹבָהּ. רַחֵם
(נָא) יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ וְעַל יְרוּשָׁלַּיִם עִירְךָ וְעַל
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מִזְבְּחֶךָ, וְעַל הַיְכָלְךָ. וּבְגִי
יְרוּשָׁלַּיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ
וּשְׁמִיחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ, וְנֹאכַל מִפְּרִיָּהּ וְנִשְׁבַּע מִטוֹבָהּ וְנִבְרַךְ
עָלֶיךָ בְּקֹדֶשׁהּ וּבְטַהֲרָהּ. כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וּמִטִּיב לְכָל וְנוֹדָה
לְךָ עַל הָאָרֶץ

עַל חֲמִשָּׁת מֵינֵי דָגָן - וְעַל הַמַּחֲיָה

עַל הַיֵּין - וְעַל פְּרֵי גִפְנָה.

עַל פִּירוֹת מִשְׁבַּעַת הַמֵּינִים - וְעַל פְּרוֹתֶיהָ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עַל הָאָרֶץ

עַל חֲמִשָּׁת מֵינֵי דָגָן - וְעַל הַמַּחֲיָה (וּי"א גַם וְעַל הַכֹּלְכָלָה).

עַל הַיֵּין - וְעַל פְּרֵי גִפְנָה.

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עָלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת
שָׁלוֹם. וְנִשָּׂא בִּרְכָה מֵאֵת יי, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, וְנִמְצָא
חַן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

בשבת - הַרְחֵמֶן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שְׁבֹת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי
הָעוֹלָמִים.

ביום טוב - הַרְחֵמֶן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב.

בראש חודש - הַרְחֵמֶן הוּא יַחַדְשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
וְלִבְרָכָה.

בראש השנה - הַרְחֵמֶן הוּא יַחַדְשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.

בסוכות - הַרְחֵמֶן הוּא יָקִים לָנוּ אֶת סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת.
הַרְחֵמֶן הוּא יִזְכֵּנוּ לִימֹת הַמָּשִׁיחַ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.
מִגְדִּיל (ביום שמתפללים בו מוסף ובמלוה מלכה—מגדיל) יִשְׁוֹעוֹת מִלְכוּ,
וְעֲשֶׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ, לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם. עֲשֶׂה שָׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ:
אָמֵן.

יִרְאוּ אֶת יי קֹדֶשׁוֹ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו. כְּפִירִים רָשׁוּ
וְרָעִבוּ, וְדָרָשׁ יי לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב. הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי
לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ. פֹּתֵחַ אֶת יָדָהּ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן. בָּרוּךְ
הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיי, וְהָיָה יי מְבֹטָחוֹ. נַעַר הָיִיתִי גַם

וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ הַצִּלָּה וְהַצִּלָּה, בְּרָכָה וַיִּשׁוּעָה, נִחְמָה
פְּרִנָּסָה וְכִלְכָּלָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְכָל טוֹב;
טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִחְסְרוּנוּ.

הַרְחֵם הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

הַרְחֵם הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

הַרְחֵם הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וַיִּתְפָּאֵר בָּנוּ לְעֵד וּלְנֶצַח
נְצָחִים, וַיִּתְהַדָּר בָּנוּ לְעֵד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הַרְחֵם הוּא יַפְרִינֵנוּ בְּכָבוֹד.

הַרְחֵם הוּא יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צָוָאֲרֵנוּ, וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ
קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.

הַרְחֵם הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרִבָּה בְּבֵית הַזֶּה, וְעַל שְׁלֹחַן
זֶה שְׂאֻכְלָנוּ עָלָיו.

הַרְחֵם הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב,
וַיִּבְשָׁר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת.

בְּבֵית אֲבִיו אֹמֵר - הַרְחֵם הוּא יְבָרֶךְ אֶת אָבִי מוֹרֵי בַּעַל הַבַּיִת
הַזֶּה, וְאֶת אִמִּי מוֹרְתִי בַּעֲלַת הַבַּיִת הַזֶּה. אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם
וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם, אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מָכַל
כָּל, כֵּן יְבָרֶךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבִרְכָּה שְׁלֵמָה. וְנֹאמֵר: אָמֵן.

הַמִּלְאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחָבָה, שֶׁלֹּא גְבוּשׁ וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וָעֶד.

בשבת

רָצָה וְהִסְלִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיהָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁכֵת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל
וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיהָ לַשְּׁכֵת בּוֹ וְלִנְוֹת בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוּנָהּ. וּבְרְצוּנָהּ הֵנִיחַ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁלֹּא תִהְיֶה
צָרָה וְיִגְוִן וְנִאֲנָחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירָהּ וּבְבִגְדֵי יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשָׁהּ כִּי
אִתָּהּ הוּא בֹעֵל הַיְשׁוּעוֹת וּבֹעֵל הַנִּחְמוֹת.

בראש-חודש ובמועדים

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא נִגְיַע יִרְאָה וְיִרְצָה יִשְׁמַע יִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זִכְרוֹן
יְרוּשָׁלַיִם עִירָהּ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֻדָּהּ, וְזִכְרוֹן כָּל-עַמָּהּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיהָ, לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן
לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

בראש חודש—ראש החדש

בפסח—חג המצות

בסוכות—חג הסוכות

בשמיני עצרת—שמיני עצרת החג

בשבועות—חג השבועות

בראש השנה—הזכרון,

הַזֶּה, זְכוּרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּהּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים, בְּדִבְרֵי יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים;
חַיִּים וְחַיִּינוּ, וּרְחֹם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיהָ עֲנִינֵנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
בוֹנֵה בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אֲבִינוּ, מִלְכֵנוּ,
אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גֹּאֲלֵנוּ, יוֹצְרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב,
רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמִּיטִיב לְכָל, שֶׁבְּכָל
יוֹם וַיּוֹם הוּא הַיְטִיב, הוּא מִיטִיב, הוּא יִיטִיב לָנוּ, הוּא
גִּמְלָנוּ, הוּא גּוֹמְלָנוּ, הוּא יְגַמְלָנוּ לָעֶד, לְחַן וּלְחֶסֶד

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

לחנוכה - בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה ואחר כך באו בניה לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חגכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול.

לפורים - בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבותו לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה.

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך, יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד, פכתוב: ואכלת ושבעת, וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה יי, על הארץ ועל המזון.

רחם נא יי אלהינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אלהינו, אבינו, רענו, זוננו, פרנסנו וכלכלנו והרויחנו, והרוח לנו יי אלהינו מהרה מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו יי אלהינו, לא לידי מתנת פשר נדם ולא לידי הלואתם, כי אם לידיך

שלשה שאכלו כאחד חיבין לזמן והמזמן פותח

רבותי, נברך:

המסבים עונים

יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

המזמן אומר

ברשות מרנן ורבנן ורבותי, נברך (בעשרה אלהינו) שאכלנו משלו:

המסבים עונים

ברוך (בעשרה אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הן את העולם כלו
בטובו בן
לעולם חסדו ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר
לנו מזון (תמיד) לעולם ועד בעבור שמו הגדול כי הוא
אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו
אשר ברא ברוך אתה יי הן את הכל.

נודה לך יהוה אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה
טובה ורחבה ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים
ופדיתנו מבית עבדים ועל בריתך שחתמת בבשרנו ועל
תורתך שלמדנו ועל חקיך שהודעתנו ועל חיים חן וחסד
שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאפתה זן ומפרנס אותנו
תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה.

ברכת המזון

ביום שאומרים בו תחנון:

עַל נְהָרוֹת בָּכָל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן. עַל
עֲרֵבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כְּנִרוֹתֵינוּ. כִּי שָׁם שְׁאַלּוּנוּ שׁוֹבֵינוּ
דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִיחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן. אֵיךְ
נִשְׁיָר אֶת שִׁיר יְהוָה עַל אֲדַמַּת נֶכֶד. אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם
תִּשְׁכַּח יְמִינִי. תִּדְבֹּק לְשׁוֹנֵי לְחֻכֵּי אִם לֹא אֲזַכֵּר כִּי אִם לֹא
אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׁמִיחָתִי. זָכַר יְהוָה לִבִּנֵי אָדָם
אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הִסּוֹד בָּהּ. בַּת בָּכָל
הַשְׁדּוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁינְשָׁלָם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שְׁגִמְלָתָ לָנוּ. אֲשֶׁרִי
שִׁינְחִיז וְנִפְּץ אֶת עֲלָלֶיךָ אֶל הַסֵּלַע.

ביום שאין אומרים בו תחנון:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֻלְמִים.
אֲזַי יִמָּלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אֲזַי יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל
יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי. הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ
שְׂמִיחִים. שׁוֹבָה יְהוָה אֶת שְׁבִיתָנוּ כְּאֶפִיקִים בַּנֶּגֶב. הַזִּרְעִים
בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ. הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכָה נִשְׂא מִשָּׁךְ הַזֶּרַע בֹּא
יָבוֹא בְּרִנָּה נִשְׂא אֶלְמָתִיו.